

af en Pier ved Vaag . . . Der udtales altsaa en udtrykkelig Forventning om, at det er muligt, at ikke alle de paa Listen opførte Anlæg kommer til Udførelse, og under de Omstændigheder synes det mig at være ganske naturligt og fuldt forsvarligt og ingenlunde i Strid med den Følelse af særlig Velvillie, der indenfor dette Ting er kommet til Orde overfor den færøske Befolkning, om man her sagde: Vi stiller til Raadighed det Beløb, Lovforslaget tager Sigte paa, men saaledes, at det overlades til Lagtinget efter Forhandling med Ministeren at bringe disse Arbejder til Udførelse i det Omfang og den Rækkefølge, som det selv maatte bestemme indenfor det paagældende Beløb.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg i øvrigt paa Partifællers og egne Vegne anbefaler Lovforslaget til velvillig Behandling og til saa hurtigt Fremme, som er nødvendig, hvis det skal lykkes at faa Lovforslaget ophøjet til Lov endnu inden Udløbet af denne Samling.

Rambusch: Naar jeg efter Opfordring fra flere Sider har tilladt mig at bede om Ordet i denne Sag, er det paa ingen Maade for at tage Afstand fra det ærede Medlem for 12te Kreds (Fr. Petersen), som har talt som Ordfører for vor Gruppe, men det er for efter Evne at søge at kaste en lille Smule teknisk Belysning over dette Spørgsmaal. Jeg maa forudskikke den Bemærkning, at siden denne Sag blev aktuel for Landstinget — efter anden Behandling i Folketinget — hvilket Tidspunkt maa sættes til Mandag den 14. —, har der absolut ikke været Tid til en grundig teknisk Undersøgelse eller Studium af Sagen, saa de Bemærkninger, jeg fremsætter, maa jeg altsaa fremsætte med alt muligt Forbehold med Hensyn til, hvad man saaledes kan sætte sig ind i i saa kort Tid efter Oplysninger, der har foreligget i den Henseende. Jeg maa derhos bemærke, at der absolut ikke har været Tid til at faa fat i de detaillerede Planer, som danner det egentlige Grundlag for en virkelig saglig Bedømmelse af denne Sag.

Der er først det at lægge Mærke til, at det er to væsentlig forskellige Slags Opgaver, som er søgt løste ved denne Sags Behandling. Den ene er den at lette Færøernes Forbindelse med Fædrelandet og med Udlandet, lette Stortrafikken, om jeg saa maa sige, og den anden er den at foretage Foranstaltninger for at lette Fiskeriet. Disse to Formaal griber noget

ind i hinanden, navnlig for de to Steders Vedkommende, hvor man gør noget for Storhandelen, for den søgaaende Handel, thi der gør man selvfølgelig samtidig en Del for Fiskeriet, men derimod ikke omvendt. Disse to Steder er Thorshavn og Trangisvaag; det er de to Hovedpunkter. Thorshavn er jo Hovedpladsen for største Delen af Øerne, ganske særlig for Strømø og de nordlige Øer, og Trangisvaag for Suderø og de nærmest liggende Øer. Naar man skal se paa den Maade, hvorpaa Sagen er søgt løst, er det for Thorshavns Vedkommende ved Hjælp af et Statsanlæg, en Statshavn, og jeg kan der fuldstændig slutte mig til den Betragtning, der er gjort gældende af den højtærede Minister. Det forekommer mig, at de Argumenter, der er anførte for netop at bygge en Statshavn her, vejer saa stærkt til, at de i øvrigt berettigede modstaaende Argumenter ikke kan veje op derimod. Maa jeg først gøre den Bemærkning, at de nøjere Udarbejdelser i dette Forslag hviler paa et Grundlag, der er tilvejebragt af nu afdøde Ingeniør Palle Bruun. Jeg vil der gerne slutte mig til, hvad der nede i det andet Ting er udtalt af det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard), en varm Anerkendelse af det ganske udmærkede Grundlag, hvorpaa hele denne Sag er bygget. Ingeniør Palle Bruuns Beretning er i enhver Henseende saa forstaaeligt og klart fremstillet og er tillige ledsaget af saa grundige Undersøgelser af alle de enkelte Forhold paa alle de enkelte Steder, at det forekommer mig, at der allerede deri ligger en ret betydelig Garanti for Værdien af de tekniske Elementer, hvorpaa Forslaget er bygget. Jeg skal blot nævne noget saadant, som at Ingeniør Palle Bruun har undersøgt Beskaffenheden af de Fjældarter, som er i Nærheden af ethvert af Anlægene, og vurderet, om de Sten, som fandtes i Klipperne der, var egnede til det ene eller det andet Brug, som man vilde gøre af dem til det paagældende Havneanlæg. Nogle Steder er Klipperne saa revnede og skøre, at de ikke egnede sig til tørt Murværk i store Blokke, men vel til Skærver til Beton, men andre Steder er Klipperne udmærket egnede til Murværk. Jeg skal bemærke med det samme i Anledning af de Ængstelser, som med fuld Ret er udtalt fra flere Sider med Hensyn til Overslagssummerne, at det forekommer mig ogsaa, at Ingeniør Bruuns Overslag og Beregninger er affattede saa ædrueligt som vel muligt.